

Fra visse af yderområderne er daglig pendling på 4 til 5 timer ikke usædvanligt, og vilkårene, hvorunder man bliver transporteret, er ikke forbedret de sidste 20-30 år. Der er tale om gamle, slidte vogntog, som sjældent kommer til tiden, og slidte enkeltsporede skinnelegemer, så togene snegler sig af sted. Eller også henvises man til at sidde fast i motorvejskøer i hele eller halve timer. Den eneste forbedring, disse pendlere har oplevet de sidste mange år, er de milde vintre, men det kan de vel kun takke Vorherre for – eller også kan man måske her tale om en positiv effekt af klimaændringerne.

Der vil kunne vindes meget, hvis vi havde modet til at flytte lidt rundt på arbejdspladserne og sørge for, at pendling kunne gå begge veje. I virkeligheden burde ingen kunne tvinges til at pendle mere end højst 2½ time pr. dag. Det ville være et gevaldigt plus for børnefamilierne, som så kunne få mere tid sammen med børnene og måske også få mere tid til at få nogle flere børn.

Kl. 13:23

Men her må man sige, at regeringens nidkære arbejdsmarkedspolitik trækker i modsat retning. Der er tale om en retning, som har fået et ekstra vrede, efter at man har skærpet reglerne for at modtage dagpenge i forbindelse med deltidsbeskæftigelse. Denne ændring rammer især borgere i mange af udkantsområderne, hvor man i store perioder af året kun kan finde deltidsbeskæftigelse. Fisk kommer f.eks. ikke ind i lige store stimer i tidsrummet fra 7 til 16, men det vil beskæftigelsesministeren måske også tvinge igennem.

En forudsætning for en fremadrettet regional udvikling er, at der er en bred palet af ungdomsuddannelser også i udkantskommunerne: gymnasier med udkantstilskud, erhvervsskoler med udkantstilskud, tekniske skoler med udkantstilskud, produktionsskoler samt nye, skæve uddannelser til den sidste gruppe af unge, som i dag ikke får en ungdomsuddannelse. Dette krydret med spændende ungdomskulturtilbud er det, som skal danne rammen for at holde nogle flere unge hjemme. For det er kun nye, spændende job, som efterspørges af unge veluddannede, som kan medvirke til fastholdelse og eventuel tilflytning. Men hvad byder regeringen ind med på dette område? Foreløbig ingenting.

Bosætning er alfa og omega for udkantsområdernes vækst og udvikling – også selv om vi fik IC4-tog ud at køre i hele Danmark. Ja, undskyld, jeg ved godt, at det er fuldstændig urealistisk, men Danmark er nu engang således sammensat

rent geografisk, at vi ikke kan satse på pendling alene. Bl.a. derfor er det skuffende, at det eneste redegørelsen nævner om boliger, er nedrivning af gamle huse på landet og opførelse af plejeboliger, og det er der altså ikke meget udviklingspotentiale i. Mens København jagter billige boliger, kunne det måske være interessant at skabe rammer for liebhaverejendomme i udkantsområderne til styrkelse af deres skattegrundlag.

I SF efterlyser vi en meget mere dynamisk tilgang til udvikling af randområderne. Den kunne passende starte med en politisk enighed om, at det skal være godt at leve, bo og arbejde og uddanne sig, uanset hvor i landet man bor.

Samtidig skulle vi have en overordnet national handlingsplan, som viser vejen, og som planlægger de nødvendige statslige investeringer i infrastruktur, nye statslige job og nye uddannelser, som skaber gode rammer for bosætning. Det burde være den regionalpolitiske dagsorden. Det burde være den dagsorden, vi kunne enes om i Folketinget. Lad os derfor starte med at vedtage en uvildig undersøgelse af, hvad der skal til for at vende udviklingen.

Lad mig slutte med at sige, at vi er Folketing for hele landet, og vi må vel være enige om, at vi er i stand til at sprede væksten, så hele landet får gavn af den. Kan vi ikke det, må vi i det mindste sikre, at der sker en ordentlig fordeling af økonomien.

Kl. 13:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 13:26

Erling Bonnesen (V):

Med den generelt positive udvikling, vi ser i samfundet, er det jo svært at bevare pessimismen, men som jeg hørte, blev der gjort nogle forsøg på det. Jeg vil godt sådan lidt nærmere ind på det. Når vi prøver at se på udviklingen i lønforhold og ledighed, så er det jo en klar konklusion i redegørelsen, at lige præcis de to forhold, som er meget vigtige, er blevet mindre i løbet af årene. Det er jo rigtig gode resultater, som sådan set lige præcis leverer svarene på mange af de spørgsmål, som ordføreren selv havde med, så var det ikke værd at glæde sig over, at lige præcis forskellene i ledighed og lønudvikling er blevet mindre i de regionale områder i Danmark?

Kl. 13:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.